

ARBETARMAKT

Svensk sektion av FRKI – Förbundet för en Revolutionär Kommunistisk International

Arbetarmakts nyhetsbrev nummer 28 (28/99) - 991027

arbetarmakt.com

Innehåll

- Det värsta är de godas tystnad
- Skärpt vaksamhet mot det nazistiska buset
- Nog nu!
- Låt de kurdiska barnen få stanna
- Hjälp till att avvärja hotet mot Mumia Abu-Jamals liv
- Nytt nummer av Arbetarmakt

Det värsta är de godas tystnad

-Det värsta är inte de ondas gärningar. Det värsta är de godas tystnad. Det sa Homa Pakjoo från Nätverket mot rasism vid den antinazistiska manifestationen på Medborgarplatsen i Stockholm i lördags. Det är alldeles riktigt, ty alldeles oavsett vad tidningarnas ledarskribenter, politiker, fackliga ledare än hävdar var faktiskt manifestationerna i lördags en tankeväckande uppvisning i "de godas tystnad".

Runt om i landet lär 15 000-20 000 människor ha slutit upp. Det kan låta mycket, men ställ det mot det faktum att hela arbetarrörelsen manade till uppslutning, vilket bara det är unikt. Likaså uppmanade en rad politiker till uppslutning samt en rad tidningar som antingen själva eller på sina sidor gav utrymme för uppmaningar att delta i manifestationerna. Eller formulerat på ett annat sätt: Handels avdelning i Stockholm uppmanade sina 30 000 medlemmar att delta i manifestationen på Medborgarplatsen, Kommunal uppmanade sina 91 000 medlemmar i Stockholmsområdet att delta.

Ställd mot dessa siffror och den historiskt unika och breda enigheten bakom manifestationen är i själva verket deltagarsiffrorna skrämmande låga. Kontrasten blir ännu tydligare om man tar fasta på den jämförelse med protesterna efter dödskjutningarna i Ådalen 1931 som någon lär ha gjort. Då samlades drygt 100 000(!) människor enbart i Stockholm för att protestera mot dödsskjutningarna.

Det är andra tider, invänder säkert mer än en. Javisst, arbetarklassen idag är större än på 30-talet och de fackliga organisationerna är inte bara större räknat i medlemsantal, utan även sett utifrån den procentuella anslutningsgraden hos varje yrkesgrupp, inklusive tjänstemannasektorn. Med andra ord, den utmaning mot den fackliga rörelsen som mordet på Björn Söderberg utgör borde ha mötts av reaktioner som vida överglänsit protesterna mot skotten i Ådalen.

Det som skiljer är att den politiska och idémässiga avrustningen av arbetarrörelsen har gått betydligt längre - och som en följd har de aktiva banden mellan arbetarrörelsens organisationer och dess medlemmar blivit allt svagare. Aktivitet har ersatts av passivitet och talförhet av tystnad. Kort sagt, är det något mordet på Björn Söderberg understryker är det inte bara behovet av att en gång för alla jaga ned de nazistiska rättarna i kloakerna, utan också behovet av ett nytt ledarskap förmöget att

vinna och mobilisera arbetarrörelsen för denna och en lång rad andra viktiga och nödvändiga uppgifter. Då kommer ingen längre behöva frukta för de godas tystnad.

Skärpt vaksamhet mot det nazistiska buset

Med största sannolikhet handlade bombattentatet mot SAC:s kontor i Gävle inte om ett professionellt planerat och genomfört attentat, utan om ett försök att göra som "de stora grabbarna" från någon eller några lokala nazisters sida. Men redan det är illa nog och visar hur lätt grova våldshandlingar som mordet på Björn Söderberg lockar till efterföljd i de nazistiska leden. I synnerhet som Björn Söderbergs fega mördare säkert hjälteförklarats i de hakkorsdyrkande leden, på samma sätt som Goebbels en gång förvandlade hallicken och smågangstern Horst Wessel till en nazistisk hjältefigur.

Av detta skäl finns det ingen anledning att slå sig till ro med justitieminister Laila Freiwalds påstående om att polisen har god kontroll över de nazistiska grupperna. Är det något den senaste tidens händelser understryker är att detta inte är sant. Hur ihåligt Freiwalds påstående är understryks av det faktum att hon kläckte ur sig det när hon intervjuades mitt uppe i manifestationen på Medborgarplatsen, en manifestation som ju föranleddes av mordet på Björn Söderberg och som föregåtts av attentatet mot SAC:s kontor i Gävle. Att polisen vet vilka de ledande figurerna är, vilka grupper som finns och vad de rent allmänt gör, är inte detsamma som att ha skapat ett fungerande försvar mot ytterligare bombattentat, överfall och andra förföljelser.

Den uppgiften måste vi helt enkelt ta på oss själva. På varje ort borde arbetarrörelsen ta initiativ till antifascistiska samordningskommittéer som kartlägger, övervakar och tar initiativ för att se till att det nazistiska buset håller sig på mattan. Kommittéer som är direkt förankrade i arbetarrörelsens organisationer och därför har en helt annan auktoritet och förmåga att mobilisera till kraftfulla och brett förankrade motaktioner än AFA, vars aktivister deras mod till trots, betraktas med skepsis, för att inte tala om misstro, inom stora delar av arbetarrörelsen.

Nog nu!

Som en efterskörd till manifestationerna i lördags exploderade, vad polisen kallade en "mindre sprängladdning", utanför Mikael Wiehes hem i Malmö i söndags natt. Efter explosionen ropade en person "Sieg Heil" och försvann från platsen. Samtidigt ringde någon som presenterade sig som medlem i en nazistisk organisation till polisens larmcentral och sa att man den här gången dessvärre har misslyckats med att döda Wihe, men hoppades "ha bättre tur nästa gång".

Det finns ingen anledning att passivt vänta på att nazisternas listor på hatobjekt och offer skall bli ännu längre. Det är dags att sätta stopp. Fördöm attentatsförsöket mot Mikael Wiehe och kavla upp ärmarna för att för att en gång för alla jaga ner dem i råttgålen!

Låt de kurdiska barnen få stanna

Det är inte bara nazister som flyktingar i Sverige behöver frukta utan även myndigheterna. I lilla Ucklum i Bohuslän vaktar lokalbefolkningen den lokala kyrkan för att förhindra att polisen kommer för att hämta och kasta ut de tio kurdiska barn som sökt sin tillflykt där undan utlänningsnämndens utvisningsbeslut.

Som så många gånger förr när de statliga byråkraterna sagt sitt krävs det kraftfulla protester för att dessa blyhäckar skall falla till föga och hitta en lämplig gummiparagraf som gör det möjligt för dem att backa från sitt beslut. Hjälプ dem på traven. Bombardera utlänningsnämnden och regeringen, som gömmer sig bakom utlänningsnämnden för att slippa ta ansvar för impopulära beslut, med krav på att barnen skall få stanna!

Hjälp till att avvärja hotet mot Mumia Abu-Jamals liv

Återigen hänger hotet om snar avrättning över Mumia Abu-Jamal. Nyhetsbrevet har tidigare berättat om den afro-amerikanske journalisten och medborgarrättsaktivisten som suttit fängslad sedan 1981 dömd till döden anklagad för att skjutit ihjäl en polis. Trots att såväl polisutredning som rättegång beslagits med felaktigheter, och Abu-Jamal fått omfattande internationellt stöd, har myndigheterna vägrat gå med på en ny rättegång. Istället har ett nytt datum för Abu-Jamals avrättning fastställts. Om inte myndigheterna än en gång tvingas att backa till följd av en omfattande proteströrelse kommer han att avrättas den 2 december.

Kräv av Pennsylvanias guvernör Tom Ridge att avrättningen inställs och att Mumia Abu-Jamal ges möjlighet att försvara sig i en ny och rättvis rättegång. Adressen är Tom Ridge, Main Capitol Building, Rm 225, Harrisburg, PA 17120. Faxnumret är 001-717-783-1198. Man kan också maila till guvernören på följande e-postadress: governor@state.pa.us

Nytt nummer av Arbetarmakt

Det nya numret av Arbetarmakt fick en flygande start. Enbart i samband med manifestationen på Medborgarplatsen i Stockholm såldes ett femtiotal exemplar av numret som är det femte i ordningen.

Arbetarmakt tar den här gången bl a upp högerextremisten Jörg Haiders valframgång i Österrike, kvinnornas situation i Iran, och kampen för Östtimors självständighet. Det behandlar även den aktuella situationen på Balkan och berättar om kommunisten och förkämpan för kvinnornas rättigheter, Clara Zetkin. Vidare tar det upp frågan om förbud är rätt väg att bekämpa prostitution och ställer även frågan om Öresundsbron är ett monument över kapitalismens idioti.

Lättaste sättet att få tag på det senaste numret av Arbetarmakt är att beställa den från oss. Och det bästa sättet att gardera sig mot att missa tidningen framöver är givetvis att prenumerera. Du får tio nummer för 100 kr. Pengarna sätts in på postgiro 474 02 54-0, och glöm inte att skriva på talongen från och med vilket nummer din prenumeration gäller.